editor@smtnews.ir

کارنامه گازی کشور در آزمون دشوار ناترازی

تولید گاز در کشـور فرآیندی پیچیده، فنی و به غایت دشـوار اسـت که تحقق اهداف آن به زنجیره‌ای به هم پیوسته از عوامل متعدد بالادسـتی و پایین‌دستی وابسته است. در این فرآیند چندوجهی، از حفظ و تثبیت فشار مخازن هیدروکربوری گرفته تا مدیریت دقیق برنامه‌های تعمیرات اساسـی، توسـعه و بهره‌برداری شـتابان از میدان‌های مشـترک مرزی و در نهایت رسـاندن ایمن و بدون وقفه گاز تولیدشـده به خطوط لوله سراسـری شـبکه انتقال، همه و همه حلقه‌های یک زنجیره واحد راهبردی را تشکیل می‌دهند که موفقیت یا ناکامی هر بخش مسـتقیماً کارآمدی کل سـامانه انرژی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بر همین اسـاس، ارزیابی کارنامه عملکردی مجموعه شـرکت ملی نفت ایران از زمان اسـتقرار و آغاز به کار دولت چهاردهم نیز در بستر همین پیوستگی عملیاتی معنا پیدا می‌کند؛ دوره‌ای که طی آن ارتقای ظرفیت‌های تولید، جابه‌جایی و ثبت رکوردهای تازه آماری و همزمان با آن، تلاش‌های مستمر و شبانه‌روزی برای احیا و بازگرداندن ظرفیت‌های ازدست‌رفته به عنوان اولویت‌های فوری صنعت نفت پیگیری شدند.

فصل سرما و زمستان همواره برای صنعت نفت و گاز کشور به مثابه یک آزمون جدی و تمام‌عیار در سـنجش واقعی توان استخراج، فرآورش و انتقال گاز طبیعی به شمار می‌رود؛ برهه‌ای حساس از سال که در آن منحنی مصرف بخش خانگی و تجاری ناگهان اوج می‌گیرد و به موازات آن نیروگاه‌های حرارتی و صنایع عمده و فولادی نیازمند دریافت پایدار، مسـتمر و بدون اختلال سوخت هستند. بر اساس داده‌ها و مسـتندات عملکردی ارائه شـده، افزایش تولید روزانه گاز خام کشور به میزان حدود ۳۵ میلیون مترمکعب در زمسـتان سال ۱۴۰۳ در قیاس با زمستان سـال قبل از آن، نخسـتین نشـانه ملموس از تحرک مثبت در رشد ظرفیت‌های استخراجی به شمار می‌رفت. به گزارش مهر استمرار این روند صعودی در جریان سـال ۱۴۰۴ نیز حفظ شـد؛ به‌گونه‌ای کـه تولید روزانه گاز خـام در بهمن‌ماه با ثبت رقمی بی‌سـابقه، حدود ۱۶ میلیون مترمکعب در روز بالاتر از سـقف رکورد ثبت‌شده در سال پیش از آن ایستاد. در ارزیابی شاخص‌های ماهانه نیز این پویایی کاملا مشهود بود، چراکه حدنصاب تولید ماهانه در سال ۱۴۰۳ در مقایسه با سال ۱۴۰۲ با جهشـی معادل ۴۱ میلیون مترمکعب روبه‌رو شـد و این مدار رشـد بار دیگر در دی‌ماه سـال ۱۴۰۴ ارتقا یافت. تحلیل عمیق این ارقام و نماگرها مبین یک نکته راهبردی اسـت: رشد حاصل‌شده صرفاً به دستیابی مقطعی به یک عدد خیره‌کننده در یک روز خاص خلاصه نمانده، بلکه روند افزایش در برهه‌ها و فصول مختلف سـال تداوم یافته است. البته کارشناسان حوزه انرژی متفق‌القول هستند که استمرار و دوام بلندمدت چنین روندی، در کنار ایجاد ظرفیت‌های نو، به شکلی بنیادین به نحوه مهار افت طبیعی فشـار مخازن پیر و آمادگی دائمی تأسیسات و تجهیزات استخراجی بستگی تام دارد.

▣ پارس جنوبی؛ نبض تپنده صیانت از منابع مشترک

در میان تمامی سـاختارهای نفت و گاز کشور، میدان مشترک پارس جنوبی به عنوان بزرگ‌ترین کانون هیدروکربوری ایران همواره نقشـی حیاتی، تعیین‌کننده و بی‌بدیـل در تعییـن تراز عرضه و تقاضا ایفا کرده اسـت. در ایـن حوزه عظیم فراساحلی، هر گامی که به سمت افزایش حجم برداشت گاز خام برداشته می‌شود، علاوه بر مزیت‌های مسـتقیم اقتصادی و تزریق ثروت به شـریان‌های کشـور، با راهبرد حیاتی صیانت از سـهم ملی در این مخزن مشـترک پیوندی ناگسستنی دارد. بر پایه کارنامه رسـمی عملیاتی، حجم برداشـت و تولید روزانه گاز خام از دریا در این میدان طی آذرماه ۱۴۰۴ به رقم چشـمگیر ۷۲۹.۶ میلیون مترمکعب رسـید و طولی نکشـید که در ۲۸ بهمن‌ماه همان سال، با ثبت حدنصاب تاریخی و اسـتثنایی روزانه ۷۳۰ میلیون مترمکعـب، بالاترین رکورد تاریخی تولید گاز از پهنه مشترک پارس جنوبی به ثبت رسید و نام تازه‌ای در اسناد توسعه بالادستی کشور نگاشته شد.

تحقق این موفقیت بزرگ و ثبت ارقام بی‌سـابقه در عرصه عمل، حاصل اتصال هدفمند و سـریع چاه‌های نوبنیـاد به مدار فرآورش بـود؛ پروژه‌هایی که با دقت مهندسی بالا طراحی و اجرا شدند تا از پس‌افتادگی در رقابت منطقه‌ای جلوگیری کنند. در همین راستا، در فاز ۱۱ پارس جنوبی که سال‌ها توسعه آن با چالش‌های گوناگون روبرو بود، با ورود هفت حلقه چاه جدید به چرخه بهره‌برداری، در مجموع روزانه ۱۵ میلیون مترمکعب گاز طبیعی به توان تولید کشور ملحق شد. همزمان با این اقدام، در فاز ۱۳ این میدان مشـترک نیـز عملیات اتصال هفت حلقه چاه دیگر به بار نشسـت تا ۱۰.۵ میلیون مترمکعب در روز بر ظرفیت استخراج افزوده شـود. عـلاوه بر این، راه‌اندازی دو حلقه چاه در فـاز ۱۴ میدان، تولید روزانه را ۳ میلیون مترمکعب افزایش داد. این دستاوردها البته تنها به چاه‌های جدید محدود نماند؛ بلکه پیگیری مجدانه عملیات حفاری‌های درون‌میدانی موسـوم به اینفیل و بازگرداندن چاه‌های معیوب و نیازمند اسـیدکاری و لایروبی به چرخه تولید، در عمل به تثبیت توان مخزن کمک شـایانی کرد. در همین چارچوب، حمید بورد، سرپرسـت وقت وزارت نفت، با ارزیابی این عملکرد اعلام کرده بود: «در تولید گاز نیز رکورد چند سال گذشته را جابه‌جا کردیم و در زمستان گذشته به تولید یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون مترمکعب در روز رسیدیم.» ارائه این شاخص مقایسه‌ای به وضوح مقیاس کمّی و ابعاد فوق‌العاده تولید گاز در شرایط اوج را ترسیم می‌کند.

▣ توسعه میادین مستقل؛ توازن‌بخشی به تولید منطقه‌ای

رویکرد جامع شرکت ملی نفت ایران در سال‌های اخیر نشان می‌دهد که راهبرد کلان ارتقای ظرفیت تولید کشـور تنها در تمرکز بر میدان پارس جنوبی خلاصه نشـده، بلکه نگاهی چندبعدی و متوازن به سراسـر جغرافیـای گازی حاکم بوده است. گسـترش دامنه فعالیت‌ها به میدان‌های مسـتقل گازی در مناطق جنوب و مرکز کشـور، سیاسـتی مکمل اما حیاتی برای تقویت پایداری شبکه ملی بود. به عنوان شـاهدی بـر این مدعا، در میـدان گازی دی با تکمیـل و بهره‌برداری موفـق از سـه حلقه چاه نو، به‌تنهایی روزانه سـه میلیون مترمکعـب گاز تازه به سامانه تحویل خطوط انتقال اضافه شد. در کنار میدان دی، مناطق هیدروکربوری دیگری نظیر آغار، مزدوران، دالان و تنگ‌بیجار نیز شاهد تحولات عملیاتی و ورود چاه‌های تولیدی تازه به مدار بهره‌برداری بودند؛ رویدادی که به سهم خود توانست بخش قابل‌توجهی از فرسـودگی‌ها و افت طبیعی مخازن را جبران کند. همچنین پیشـبرد هم‌زمان طرح‌های توسـعه‌ای در سـاختارهای گازی توس و خارتنگ و ارتقای چشـمگیر توان عملیاتی و شیرین‌سـازی در میدان شـانول، ابعاد دیگری از این حرکت همه‌جانبه را پیش چشم کارشناسان حوزه بالادست قرار می‌دهد.

یکی از محوری‌ترین و اسـتراتژیک‌ترین بخش‌های این برنامه ملی توسـعه‌ای، مربوط به پروژه‌های حوزه‌های شمال‌شـرق کشور است؛ جایی که دوری از منابع اصلی تولید جنوب، تأمین مطمئن گاز آن را همواره در فصول یخبندان با مخاطره مواجـه می‌کـرد. در این منطقه جغرافیایی، طرح توسـعه میـدان گازی توس با حجم سـرمایه‌گذاری مصوب و اعلام‌شـده‌ای به میزان ۱۲۰ میلیون یورو گام به مرحله راه‌اندازی اولیه نهاد. هدف غایی و نهایی از اجرای این بسته سرمایه‌گذاری بالادسـتی، با تکمیـل عملیات حفاری چهار حلقه چاه، نیل بـه رقم تولید روزانه نزدیک به پنج میلیون مترمکعب گاز خام اسـت. این گزاره کارشناسـی که میان بهره‌برداری اولیه از یک فاز توسـعه‌ای با ظرفیت تولید نهایی تفاوت ماهوی وجود دارد، از منظر اقتصادی اهمیتی بنیادین دارد؛ چه آنکه ورود مقدماتی یک میدان به مدار تولید گاز، الزاماً به معنای تحقق آنی و صددرصدی تمام سقف پیش‌بینی‌شده در اسـناد مهندسی نیست و دسـتیابی کامل به ظرفیت مصوب، مستلزم استمرار تزریق اعتبارات، تکمیل زیرسـاخت‌های جانبی و مدیریت رفتارهای درون‌مخزنی در گذر زمان است.

▣ ذخیره‌سازی راهبردی؛ ضامن تاب‌آوری در فصول سرد

مواجهه کارآمد با ناترازی فصلی گاز تنها از طریق توسعه و حفر چاه‌های تولیدی میسر نخواهد شد.

بخش اصلی مدیریت ترازنامه انرژی کشـور و سـاخت بنیان‌های پایدار شـبکه گازرسـانی، لزوماً باید در فصول گرم و ایام کم‌مصرف سـال پی‌ریزی شود؛ یعنی در زمان طلایی که به واسـطه تعدیل دمای هـوا، تقاضای بخش خانگی فروکش کرده و شرایط ایده‌آل مهندسی برای تزریق پرفشار گاز پالایش‌شده به سازندهای زیرزمینی ذخیره‌سازی مهیا می‌گردد. بر همین اساس، در طول سال ۱۴۰۴ برنامه تزریـق گاز به عمق زمین با شـدتی کم‌سـابقه پیگیری شـد، به‌نحوی‌که بالغ بر سـه میلیارد و ۱۶۰ میلیون مترمکعب گاز طبیعی به درون سـاختارهای طبیعی مخازن سـراجه قم و شوریجه خراسـان تزریق و انبارش شد. این حجم عظیم در تمامی مراجع و گزارش‌های صنعت نفت به‌درسـتی تحت عنوان ثبت یک رکورد تاریخی و بی‌سـابقه در ذخیره‌سازی کشـور قلمداد گردید. این انبارش راهبردی، وقتی با برنامه‌ریزی دقیق برای تعمیرات اساسـی دوره‌ای مجتمع‌های پالایشی و پایدارسـازی فنی ایستگاه‌های تقویت فشار همگام شـد، توانست حاشیه امنیتی نیرومند، قابل اتکا و آرامش‌بخشـی برای مصارف بخش‌های حسـاس در زمستان رقم بزند.

با این وجود، با تمام گام‌های برداشته‌شده برای جهش در ارقام استخراج، زنجیره گاز در مسیر کارنامه خود فارغ از بحران‌های سنگین و غافلگیرکننده نبوده است. یکی از سـهمگین‌ترین چالش‌ها با وقوع حادثه تعـرض و حمله به چهار مجتمع پالایشـگاهی پارس جنوبی در اسفندماه ۱۴۰۴ پدید آمد؛ رویدادی که به یک‌باره افت فوق‌العاده شدیدی را در زنجیره تصفیه و ارسال گاز به همراه آورد، به شکلی که بر اسـاس آمارهای منتشرشـده، قریب به ۲۳۰ میلیون مترمکعب از ظرفیت تحویلی پارس جنوبی از جریان مدار خارج شـد. در این بزنگاه حسـاس، مدیریت بحران و احیای این گسـتره خسـارت‌دیده به مأموریت مرکزی صنعت نفت بدل گشـت. با اجرای طرح‌های فشـرده ترمیمی، پیش‌بینی‌ها نشان داد که دست‌کم ۱۰۰ میلیون مترمکعب از پتانسیل ازدست‌رفته پیش از شروع سرمای مجدد سال به مدار خدمت بازگردد. سرپرست وزارت نفت نیز با ستایش از ایستادگی و غیرت تخصصی بدنه مهندسی و کارگری صنعت نفت، بر پیگیری جدی ترمیم آسیب‌ها و عدم توقف پروژه‌های بالادستی تأکید ورزید.

▣ افق تراز انرژی و چالش‌های فراروی سرمایه‌گذاری

هنگامـی که پرونده عملکردی دو سـال گذشـته تولید گاز کشـور با عینیت کارشناسـی ورق می‌خورد، سه دسـتاورد برجسـته خودنمایی می‌کند: نخست، دسـت‌یابی بـه رکوردهای عددی جدید در اسـتخراج؛ دوم، پیشـبرد سیاسـت تنوع‌بخشـی به جغرافیا و سـاختارهای مخزنی کشور؛ و سـوم، نمایش تاب‌آوری تحسـین‌برانگیز در مهار بحران‌ها و احیای تأسیسات تخریب‌شده. اما در ورای این دستاوردهای ثبت‌شده، واقعیت ساختاری بازار انرژی کشور از آن حکایت دارد که استناد به رکوردهای موضعی، به‌تنهایی قادر به تأمین پایدار امنیت گاز در افق‌های میان‌مدت و بلندمدت نخواهد بود.

آنچه سـلامت و استواری نظام انرژی کشـور را تضمین می‌کند، علاوه بر ارقام اسـمی تولید چاه‌ها، متغیرهای اساسـی نظیـر میزان نهایی گاز تزریق‌شـده به شـریان‌های سراسـری، پایداری جریان تولید بدون وارد آوردن خسارت به بستر طبیعی مخازن، ضرب‌آهنگ نوسازی ماشین‌آلات فرسوده و صدالبته بستن شکاف رو به فزونی میان تولید و مصرف بی‌رویه داخلی است.

رئیس انجمن فولاد آلیاژی ایران

علت مشکلات اقتصادی و معیشتی کشور چیست؟

دکتر مهـدی محمدی، رئیس انجمن فولاد آلیاژی ایران، با تأکید بـر پیامدهای زنجیره‌ای تصمیم‌های اقتصاد سیاسـی بر سفره مردم، چهار پیشنهاد فوری بـه رئیس‌جمهور داد: نصف شـدن مالیات بر حقوق، مهلـت ۹۰ روزه پرداخـت مالیـات و بیمـه تأمین اجتماعی، صفر شـدن مالیات اقلام اساسی غذایی و کاهش مالیات شرکت‌ها.

وضعیت اقتصادی، سیاسـی و اجتماعـی ما با یکدیگر آمیخته و در هـم تنیده اسـت. اقتصاد ما بیش از هر چیـز یک اقتصاد سیاسی است با بالاترین اثرات اجتماعی. برخی تصمیمات اقتصاد سیاسی ما اثر پروانه‌ای در جامعه دارد،یعنی تصمیمی اقتصادی که از نظر تصمیم گیرندگان ساده به نظر می‌رسد، سفره مردم را به شـدت تحت تأثیر منفی قرار می‌دهد. اثر پروانه‌ای تصمیمات اقتصاد سیاسـی در ایران همین است. اتفاقاتی که در چند سال گذشـته، به ویژه در یکی دو سـال اخیر رخ داده، نشان می‌دهد جامعـه ایرانی از وضعیـت اقتصادی خود به طـور کلی رضایت مطلوبـی ندارد. ایـن نارضایتی را به اشـکال مختلف بیان کرده است،از اعتراض یک شـخص هنگام پرداخت مالیات تا اعتراض در خیابـان و در نهادهای عمومی. اما علت اصلی این اعتراضات از نظر من، در درجه اول اقتصاد است؛ سایر ابعاد سر جای خود هستند، ولی اقتصاد نقش اصلی را دارد.

پول کاتالیزور اسـت،نقش آن مشخص است. اگر این کاتالیزور درسـت عمل نکند، پمپ و موتور خراب می‌شـود و ماشـین از حرکـت می‌ایسـتد. پس چـرا کاتالیـزور خوبی مثـل پول در اختیـار مردم قرار داده نمی‌شـود؟ خاطر اینکـه تصمیماتی که در سـاختارهای اقتصادی کشـور گرفته می‌شـود، باعث ایجاد ارزش افزوده واقعی منفی در جامعه می‌شود و اثرات اقتصادی و اجتماعی نامطلوبی دارد؛ همین موضوع باعث از بین رفتن ثروت کشـور می‌شود. مسـئولان نگاه می‌کنند و می‌بینند تصمیماتی گرفته‌انـد و ثروت جامعـه از بین رفته و بـرای اداره امور دچار مشکل مالی شده‌اند. به جای پوشش زیان از دست رفته و توزیع پول بیشـتر میان مردم، روش‌هایی انتخاب می‌کنند که مشکل دولت را حل کند، اما برای مردم دردسـر و اثرات منفی بیشتری ایجـاد کند. مثلاً دولت وقتی بـا محدودیت فروش نفت در دنیا مواجه می‌شـود، برای تأمین بودجه‌ای کـه زمانی بخش عمده آن از نفت و مشـتقاتش تأمین می‌شد، مالیات بیشتری از مردم می‌گیرد.

شـما در حوزه اقتصاد سیاسـی تصمیماتـی گرفته‌اید که در دنیا به تحریم منجر شـده و نفت شـما راحت و با جریان سیال پول و تجارت جهانی نمی‌چرخد. نفت را بیسـت و چند سال از حالت ملی خارج کرده‌اید و به گروه‌ها و شـوراهایی سـپرده‌اید که سـهم‌ها را تقسیم می‌کنند و به تراسـتی‌هایی می‌دهند که ارزیابی شـده‌اند؛ آنها بخشی از پول را از دست می‌دهند، بخشی را می‌دزدند و بخش زیادی را پس نمی‌دهند. این باعث می‌شود منابع کشـور، که از ثروت‌های خدادادی اسـت، بیشـتر از بین برود و شـما در تأمین مخارج عمومی دولت دچار مشکل شوید. در چنین شـرایطی باید تصمیماتی گرفته شود که تولید بیشتر، فرصت بیشتر و بستر بیشتر ایجاد کند تا مردم فعالیت اقتصادی کنند و از آن فعالیت، جامعه و دولت درآمد کسب کنند. اما این اتفاق نمی‌افتد؛ به دلیل تحریم، جنگ و مهم‌تر از آن، تصمیمات غلط مسـئولان اقتصادی دولت‌ها. بستر کافی برای رشد، توسعه و این نوع کسب و کارها ایجاد نمی‌شود.

یکی از عواملی که در طول تاریخ باعث سـقوط دولت‌ها شده، این اسـت که دولت بیـش از نصف بودجـه را از مالیات تأمین می‌کند،مالیاتی که من و شما می‌دهیم. آبی که مردم می‌خورند مالیات دارد. آب برای ما از چند جهت مقدس است؛ از نظر باور ما و بر اسـاس روایتی که وجود دارد، مهریه حضرت زهراسـت. حداقل مالیات آب را حذف کنید و حرمت قائل شوید،ارزش‌های دینی برای ما مهم است.

هر سـال درصـد مالیات‌ها را افزایـش می‌دهیـم. این باعث نارضایتی مردم می‌شـود. بعد مالیاتی که گرفته می‌شود، صرف ایجـاد کیفیت بهتر زندگی مردم نمی‌شـود،جاده خوب، سـفره رنگین‌تر و قدرت خرید بیشـتر ایجاد نمی‌شـود. درآمد واقعی و قدرت خرید کارگر و مردم کمتر شـده اسـت. پس این پول چه می‌شود؟ بخشی از بین می‌رود و بخشی هم سازمان‌های نظارتی و بازرسـی گزارش می‌دهند که دزدیده شده؛ مثل پول نفت که برنگشته است.

حالا اسـمش را دزدی می‌گذاریم یا تراسـتی؛ مهم نیست. اما برای تراستی‌ها که پول را برنگردانده‌اند، احتمال تشکیل پرونده از سـوی دولت کمتر از احتمال تشـکیل پرونده برای منتقدان آنهاسـت. این اتفاقات باعث می‌شـود پول بدون پشـتوانه چاپ شود؛ بانک مرکزی موجودی نقد نزد بانک‌ها را بدهکار می‌کند و پول را از طریق بانک‌ها توزیع می‌کند.

از صادرکننده هم خواسـته می‌شود ارز خود را با نرخ دستوری پایین‌تر تحویل دهد و سپس همان ارز با نرخ بالاتر به مردم داده می‌شود؛ در نتیجه از هر دلار صادراتی سهمی برداشته می‌شود. مسـئولان بانک مرکزی نیز از طریق بانک‌ها همین روند را ادامه می‌دهند. چون رفتار مصرفی بد بوده و ارزش ایجاد نشـده، تورم ایجاد می‌شود. با تورم، مردمی که ماه قبل کالایی را می‌خریدند، اکنـون باید دو برابر بدهند. پس یک بار مالیات می‌گیرید و یک بار با تورم قدرت خرید مردم را سلب می‌کنید.

حتی با سند می‌گویم مالیات خانه خالی و گران‌قیمت همسایه به نام شـخص دیگری با کد ملی دیگر نوشـته شـده است. این رویکـرد که تا جای ممکن از مردم پول بگیریم و آنها را ناراضی کنیم، درست نیست؛ چه چپ، چه اصلاح‌طلب، چه اصولگرا.

این باعث می‌شـود نارضایتی جامعه بیشتر شود و دولت نتواند وضعیت اقتصـادی را بهتر کند. تصمیماتی گرفته می‌شـود که اثرات اجتماعی بسـیار منفی بیشـتری بر زندگـی مردم دارد و اعتراضات را بیشـتر کرده است.اعتراضات اشـکال زیادی دارد؛ یکی در دل ناسزا می‌گوید، یکی با زبان انتقاد تند می‌کند، یکی سر سـفره شرمنده بچه‌اش می‌شـود و یکی نمی‌تواند فرزندش را بـه اول ابتدایی بفرسـتد. مـن مواردی را دیـده‌ام و پیگیری می‌کنم. یعنی شما مردم را شرمنده می‌کنید. مردم تا حدی این شـرمندگی را تحمل می‌کنند، بعد اعتراضات شـدت می‌گیرد و به اعتراضات خیابانی می‌رسد. در روزی که مردم مشکل دارند و اعتراض زبانی و رفتاری دارند، باید مشکلشـان حل می‌شد؛ نشد و مردم به خیابان آمدند و اتفاقاتی افتاد که بسـیاری از عزیزان ما با هر گرایش فکری از بین رفتند. من کاری با این طرف و آن طرف ندارم؛ مردم ایران بودند و هر کدام سـرمایه خانواده‌شان. باید می‌ماندند و برای کشـور ارزش افزوده تولید می‌کردند. این وضعیـت در اثـر اقتصاد بد اتفـاق می‌افتد و دشـمن هم از آن اسـتفاده می‌کند. رژیم صهیونیسـتی و آمریکا با رهبری ترامپ جنایتکار حمله می‌کنند، ولی باز هم مردم نجابت خود را نشـان می‌دهند و با همه مشـکلات اقتصادی برای وطن می‌ایستند. در جنگی که در تابسـتان ۱۴۰۴ به ما تحمیل شد، فرصت داشتید بـه مردم کمک کنیـد، اما تصمیمات غلط اقتصـادی گرفتید و مردم تحریک شـدند. مـردم می‌گویند ما کمـک کردیم و پای وطن، شـرف و ناموس ایستادیم، اما شـما اوضاع اقتصادی ما را خوب نکردید. از طرف دیگر، مـردم می‌بینند میلیاردها دلار به دست چند نفر می‌رسد. شاخص فلاکت رشد کرده و شاخص‌های رفاه اقتصادی نامناسب است. کافی است شب‌ها نگاه کنید چند نفر در زباله‌ها به دنبال غذا می‌گردند. این نشان می‌دهد وضعیت اقتصادی ما تابع وضعیت سیاسـی ماست؛ یعنی اقتصاد سیاسی ما اثرات منفی اجتماعی بر زندگی مردم گذاشته و مردم رضایت مطلوبی ندارند. بسیاری نیز با نارضایتی پای کشور، نظام و پرچم ایسـتاده‌اند، ولی مسئولان باید مسـئولیت خود را در این حوزه بیشـتر ببینند؛ نه اینکه پشـت تریبون بگوینـد قدر می‌دانیم و وفاق. نه؛ سـفره مـردم را رنگین‌تر کنید، زندگـی آنها را تأمین کنید و مردم را شرمنده نکنید.

متأسفانه بخشی از این موضوع، آقای دکتر پزشکیان، در اختیار شماسـت. به خدا مردم را با ایـن گفتارها آزار ندهید. می‌گویید میـدان بدهید؛ من راهـکار می‌دهم: مالیات بـر حقوق را نصف کنید. مالیات و بیمه تأمین اجتماعی شـرکت‌ها را از ۳۰ روز به ۹۰ روز برسـانید؛ نمی‌گویم نگیرید. مالیات اقلام اساسی غذایی مثل آب و خوراک و گوشـت را صفر کنید. مالیات شـرکت‌ها را بر مبنـای ارزش اقتصادی بگیرید و کاهش دهید. قرار نیسـت فقط کسری را تأمین کنید؛ اگر تورم ایجاد کنید، از جیب مردم می‌رود. آقای رئیس‌جمهور، اگر می‌پرسـید چـه کار کنیم، این چهـار مورد را بنویسـید و ابلاغ کنید: مالیات بـر حقوق کارگر و کارمند نصف شـود؛ مهلت پرداخت مالیـات بر حقوق و بیمه تأمیـن اجتماعی به ۹۰ روز افزایش یابد؛ مالیات اقلام اساسـی غذایی صفر شـود؛ و مالیات شرکت‌ها بر مبنای ارزش اقتصادی و کاهشی باشد.

دولت دست گرفتن دارد، دست دادن ندارد.